

DZIEŃ BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Ogólny numer liczy **8 str.**

Redaktor przyjmuje
rozdzielnie od godz. 10-12 w poł.

Redaktor naczelny i Wydawca: **Dr. Adam Brzeg**

Konto czekowe P. K. O. Nr. 167.315

Cena numeru
w Bydgoszczy
i na prowincji **gr 20**

Redakcja nie zwraca
Rekopisów

Redakcja i Administracja: **Mostowa 6, Tel. 22-18**

Tel. Redakcji i Administracji 22-18

Oddział: Gdańsk, Stadtgraben 6, telefon 214-24 — Gdynia ul. 10 lutego tel. 15-44 — Grudziądz, Stara-Rynkowa 5, tel. 442.

Rok II.

Bydgoszcz, wtorek 16 czerwca 1931

Nr. 135

Równowaga budżetu i stabilizacja pieniądza

to nienaruszalne fundamenty Rzeczypospolitej

Nasz wywiad z wiceministrem skarbu Starzyńskim

W dniu 13 bm. bawił w Poznaniu wiceminister skarbu

STARZYŃSKI.

który na zaproszenie Stowarzyszenia Dziennikarzy i Publicystów Gospodarczych wygłosił prelekcję. Korzystając z pobytu ministra Starzyńskiego nasz korespondent poznański (k. z.) uzyskał od niego WYWIAD.

Nawiązując do zarzutów, jakie podniósł pewien odłam prasy w sprawie zachodzących sprzeczności między oświadczeniem wiceministra Starzyńskiego w klubie BB. w sprawie reformy podatkowej a oświadczeniem, złożonym w tydzień później w rozmowie z przedstawicielem klubu BB., posłem Hołyńskim, p. minister stwierdził:

„Niema i nie było żadnych sprzeczności między temi dwoma oświadczeniami. Uważam, że obecna sytuacja podatkowa nie jest dobra, lecz okres kryzysu nie nadaje się do zasadniczej reformy podatkowej. Można natomiast przeprowadzić pewne poprawki w systemie podatkowym. Uważam, że

PODATEK OBROTOWY JEST BARDZO CIĘŻKI DLA PŁATNIKÓW,

i dla tego będzie trzeba go zmniejszyć, bo przy dzisiejszej stawce zbyt wyczerpuje płatnika. Trzeba pracować, by stawkę podatku obrotowego móc obniżyć do 1 procent. Jeśli mówię, że okres kryzysu gospodarczego nie jest odpowiednią chwilą dla przeprowadzania zasadniczej reformy systemu podatkowego, to nie znaczy to aby nie pracować nad przygotowaniem reformy podatkowej“.

Na temat równowagi budżetowej państwa p. minister oświadczył:

„Równowaga budżetowa Państwa i stabilizacja pieniądza — to dwa zasadnicze fundamenty, warunkujące normalny

rozwój państwa. Są one kanonami, których żadnemu rządowi, takiemu czy innemu, naruszyć nie wolno. Stąd też wyjątki się dziwnymi pogłoskami, z którymi można było spotkać się ostatnio na łamach niektórych pism, mówiące o możli-

wości naruszenia tych podstawowych czynników, warunkujących rozwój państwa. Naruszenie tych podstaw byłoby równoznaczne z naruszeniem podstaw gospodarczych państwa, mogące doprowadzić je nawet do upadku“.

Bohaterom Bajonny, Verdun i Wołynia ...

Równe, 15. 6. (PAT). Święto 13-tej dywizji piechoty strzelców kresowych w Równem z okazji wręczenia pułkom dywizji przez delegatów miasta Paryża i Verdun chorągwi obchodzone było bardzo uroczystie.

W sobotę rano odbyła się msza polowa przy udziale pułków całego garnizonu, poczem burmistrz miasta Równego wręczył 44-mu i 45-mu pułkom piechoty dywizji dary miasta w postaci bębnow i fanfar.

Niedzielne uroczystości rozpoczęły się pod budką o godz. 6 rano. O godz. 9 na placu ćwiczeń 45 p. p. napływać zaczęły niezliczone tłumy publiczności i wojska.

Punktualnie o godz. 9 rozpoczęła się msza polowa, odprawiona przez ks. biskupa połowego Galla. W fotelach przed ołtarzem zajęli miejsca przedstawiciele p. Prezydenta Rzplitej inspektor armii gen. Romer, przedstawiciel rządu p. min. Kozłowski, szef francuskiej misji wojskowej w Polsce gen. Denain, przedstawiciel ambasady francuskiej pułk. Perrier de Larson, wiceprezycenci miasta Paryża Contenot i Lauren, inspektor armii gen. Skierski, attaché wojskowy Stanów Zjedn. mjr. Jaeger, wicewojewoda wołyński Sleszyński, były dowódca 44 p. p. gen. Szyling i cały szereg innych przedstawicieli władz wojskowych i cywilnych. Po mszy św. nastąpiło **UROCZYSTE POSWIECENIE NOWYCH CHORAĞWI, OFIAROWANYCH 44 I 45 PUŁKOM DYW. PRZEZ MIASTA PARYŻ I VERDUN.** Poświęcenia sztandarów dokonał ks. biskup Gall,

poczem nastąpiło wbijanie gwoździ do sztandarów oraz zawieszenie szarf na chorągwiach. Szarfę na sztandarze 44 p. p. imieniem miasta Verdun zawiesił gen. Denain, zaś na sztandarze 45 p. p. w imieniu miasta Paryża wiceprezycjent Contenot. Oba sztandary wręczył następnie dowódcą pułku imieniem p. Prezydenta Rzplitej gen. Romer. Orkiestra odegrała hymny polski i francuski.

Piękność żydowska z Warszawy wypowiedziała wojnę całej swej rodzinie

Nie chce wrócić do tradycji żydowskiej

Jednym z najbliższych krewnych słynnego na całą Polskę cadyka z Góry Kalwarji, reb Altera, jest Mendel Silberglas, w Warszawie bogacz i filantrop.

Pan Silberglas jest nabożnym chasydem. W duchu religijnym wychował dzieci swoje i strzegł, by które z nich nie zboczyło czasem z drogi, nakazanej im przez tradycję i wiarę.

Gdy jednak podrosła najstarsza córka bogacza, 17-letnia Sala (zwana „Ala“), w domu nastąpił rozdziewiek.

To piękna Ala, prześliczna brunetka, o zielonych oczach, ośmieliła się oświadczyć surowemu ojcu swemu, że sama sobie utoruje drogę i że wyjdzie za mąż za tego mężczyznę, którego uzna za godnego jej ręki, w każdym razie za nie w świecie nie posłubi chasyda.

Awantury komunistyczne we Francji

Roubaix, 15. 6. (PAT). Wczoraj wieczorem wydarzyły się tu nowe incydenty. Policja zmuszona była rozpraszać pochód, złożony z 300 manifestujących komunistów. Aresztowano 5 osób. Manifestanci rozbili szyby wystawowe w sklepach i ustawili barykady. Straż ogniowa obrzuciła kamieniami. Na miejsce przybyły oddziały policji, które zostały obrzucone kamieniami. W końcu manifestanci zostali rozproszeni.

Roubaix, 15. 6. (PAT). Wczorajsze zaburzenia trwały do rana. Policja aresztowała 24 osoby. Trzej policjanci zostali ranni. Policja zburzyła wzniesioną przez komunistów barykadę. Od rana w mieście panuje spokój.

Zderzenie pociągu kurierskiego z autobusem

Berlin, 15. 6. (PAT). W miejscowości bawarskiej Kronach pociąg pociesny Berlin — Monachium najechał na samochód ciężarowy. Wskutek zderzenia nastąpiła eksplozja w samochodzie. Dwóch pasażerów autobusu poniosło śmierć w płomieniach.

Mimo Płowic i Grunwaldu

Butne Niemcy kroczą śladem krzyżackich zbirów

Krzykliwe uroczystości spadkobierców idei krzyżackiej w Malborku w 700-lecie nierozważnego kroku Konrada Mazowieckiego

Berlin, 15. 6. (PAT.). W Malborku odbył się manifestacyjny obchód 700-lecia wkroczenia zakonu krzyżackiego do Prus. W obchodzie uczestniczyli m. in. prezydent Hindenburg, przedstawiciele rządu Rzeszy, Prus oraz władz państwowych. O godz. 11-tej przed poł. prezydent Rzeszy przybył do Malborka. Po zwiedzeniu ratusza udał się prezydent Hindenburg pod pomnik plebiscytowy, gdzie złożył wieniec laurowy z napisem: „Prezydent Rzeszy generał feldmarszałek von Hindenburg w dowód podziękia za okazaną w walce plebiscytowej wierność“.

Uroczystości w wielkiej sali zamkowej rozpoczęły się odśpiewaniem hymnu „Nach Ostland wolle wir fahren“.

Przemówienie powitalne wygłosił prezydent republiki wschodnio-pruskiego von Berg, oświadczając m. in.: „Ten kraj pozostanie niemiecki“. Na powitanie odpowiedział prezydent Hipden-

burg dłuższym przemówieniem, w którym m. in. oświadczył:

„Niezwykłą radość sprawia mi, że właśnie w tych dniach mogę bawić w murach starej ojczyzny i być tu dziś obecny w dawnej stolicy zakonu, aby wraz z wami wspominać o dniach, kiedy przed 700 laty zakon niemiecki rozpoczął swą działalność kolonizatorską w Prusach. W ciągu zmiennych kolei tego 700-lecia ziemie wschodnie potrafiły przeżyć najcięższe chwile, o ile łęczyła je silna wola. Również teraz Niemcy, a zwłaszcza Prusy Wschodnie, oderwane od Rzeszy wskutek nieszcześliwie wykreślonych granic traktatu wersalskiego, przechodzą okres depresji. Nie powinny jednak poddawać się zwątpieniu. Tak, jak nasi przodkowie przetrwali najcięższe lata, podobnie i my musimy pokonać dzisiejszy kryzys.“

W zakończeniu obchodu odbył się bankiet,

w czasie którego minister Treviranus w charakterze przedstawiciela rządu wygłosił mowę. „Obchodzimy dziś uroczystości — oświadczył Treviranus — narodziny wielkiej ojczyzny niemieckiej. Kraj zakonu niemieckiego wraz ze swą przeszłością, pełną chwały i nadal jest kochaną Prus. Także w czasie wojny światowej kraj nad Wisłą stał pod znakiem chwały. Głęboki tragizm losu, jaki zawiast nad Niemcami ma swe źródło w tem, że po zakończeniu wojny światowej w ziemię tę wbito klin i zerwano pomost, łączący z Rzeszą. Tem silniejsze jednakże staje się niezniszczalne poczucie jedności. Nie do pomyślenia jest, aby jakiś rząd Rzeszy lub rząd pruski wyrzec się mógł lub miał kiedyś tego kraju. Prusy Wschodnie są filarem nierozerwalnym gmachu Rzeszy, której nienaruszalność stanowi podstawę naszego bytu narodowego.“

Ta „wolnomyślna“ deklaracja Sali Silberglasówny podziałała piorunująco na ojca jej, który uznawał tylko i wyłącznie żydów, noszących właściwy strój (chałat, czapeczka itd.).

Pewnego właśnie wieczoru, a stało się to niedawno, stary Silberglas zamknął się ze swą córką i otworzywszy przed nią wielką kasę ogniotrwałą, oświadczył:

— Córko moja! Wszystko, co w tej kasie znajdziesz, będzie do twojego rozporządzenia! Masz tu rubiny, szmaragdy, perły. Dam ci kolczyki wysadzone drogiemi brylantami, które mają już 100 lat! To po naszej orababce! Takich kamieni nie znajdziesz na całym świecie! Dam ci pieniądze! Piękny posąg i królewska wyprawa! Ale musisz mi być posłuszna!

— Więc co mam zrobić ojciec? — zapytała Sala — Powiedz!

— Ty się musisz mnie i matki twojej we wszystkim słuchać! — porożował ojciec. — Ty musisz wyjść za mąż za takiego człowieka, którego my ci wybierzemy i wskażemy.

Przed dwoma tygodniami odbył się wspaniały ślub, przy udziale licznych gości.

Młodzi, którzy dotąd się nie znali, nierwaz raz spojrzeli sobie w oczy...

Wesele było imponujące. Zjechali się chasydy z dalekich stron z żonami i dziećmi. Było 18-tu rabinów. Muzyka i śpiewy. Uroczystość godna widzenia i... sfilmowanie.

Zaledwie trzy dni minęło, gdy w całej rodzinie Silberglasów wybuchł wielki skandal.

Oto Sala po trzydniowym pobycie ze swym małżonkiem, uciekła odep, zabrawszy ze sobą wiano swoje.

Porzucony małżonek szukał swej żony na wszystkich stronach. Ostatecznie odwołano ją z dalekich krewnych w Warszawie.

Oświadczyła im, że formuła tylko wyszła za mąż jedynie dlatego, by nie opierać się życzeniu ojca, obecnie gdy krywa małżeństwo i wyszła już z pod opieki rodzicielskiej, może całkowicie rozporządzać swą osobą.

Rodzina złożyła skargę w polski na sztetek czego pania Sala z domu S., jako ożeniona, o kradzież kościoła, szarżując, że

Po kilku dniach zwolniono ją. Piękna Sala zamieszkała w domu przy ul. Chłodnej, jako wdowica.

Ku dyktaturze, czy monarchji niemieckiej?

Informacje nadchodzące z Niemiec brzmią coraz sensacyjniej. Republika niemiecka trzeszczy w posadach, walki wewnętrzne wstrząsają bez przerwy organizmem państwowym Rzeszy, ruina gospodarcza, sztucznie stworzona, czy też jako naturalny wynik życia ponad stan zubożonego przez wojnę państwa, staje ponurem widmem 3 milionów bezrobotnych w opozycji do rządów burżuazyjnych i grozi rewolucją ulicy, gdy równocześnie inne grupy społeczeństwa szykują się do decydującej walki o rządy Niemcami.

Więści z Niemiec brzmią w całej pełni alarmująco. Marka niemiecka, oraz walory niemieckie na obcych rynkach spadają katastrofalnie, co świadczy o nagłym kryzysie zaufania Europy i Ameryki do polityki niemieckiej, ster rządów dyktatorskich chwije się w rękach kanclerza Brueninga, a jako

SUKCESORZY RZĄDÓW OBECNYCH ZGŁASZAJĄ SIĘ HITLEROWCY I KOMUNISCI

obiecujący obustronnie złote góry powstającego szczęścia masom zbałamucenym, za poparcie swojej polityki.

W tej chwili trudno ująć jeszcze wypadki w Niemczech w obraz wyraźny i jasny. Nie łatwą jest rzeczą odróżnić, — ile jest tu celowego szalbierstwa, mającego na celu przedstawienie bankructwa Niemiec, celem uzyskania ulg w splatach reparacyjnych, by tą drogą zagrać raz jeszcze polityką bluffu stare atuty szantażu na zwycięskiej Entencie, a ile rzeczywistego krachu państwowego.

W każdym razie Niemcy znajdują się w punkcie zwrotnym swej polityki i najbliższe dni mogą przynieść nawet poważne niespodzianki w świecie politycznym. Napięcie jak przed burzą..

O atmosferze przesyconej elektrycznością w Niemczech świadczą i poniższe nastroje.

Krają pogłoski o zamiarze utworzenia dyrektorjatu z przedstawicieli ciężkiego przemysłu wspartego oczywiście o Hitlera.

Mówi się również o mniej lub więcej dobrowolnym rozwiązaniu obecnego rządu przez grupę przywódców gospodarczych z dr. Schachtem na czele.

DYREKTORJAT CIĘŻKIEGO PRZEMYSŁU

równał by się dyktaturze jednej warstwy gospodarczej narodu — pisze jedno z pism niemieckich — i musiałby się oprzeć na bagnecie albo rozpętać walkę wszystkich przeciw wszystkim co siłę gospodarczą Niemiec zdruzgotałoby ostatecznie. „Siła zaś gospodarcza“ Niemiec przechodzi w tej chwili kryzys, mniej albo więcej sztuczny, w każdym razie potrzebny w celu przeprowadzenia skutecznie ulg reparacyjnych.

W związku z dekretem Hindenburga zapanowała

W BERLINIE PANIKA NA GIEŁDZIE

Niektóre papiery spadły do 10 procent państwowe pożyczki do 12 procent. Bank Rzeszy w ciągu jednego dnia musiał oddać ponad 200 milj. marek w dewizach a „Vorwärts“ twierdzi że od trzech tygodni

BANK RZESZY STRACIŁ W DEWIZACH ¼ MILJARDA.

I na giełdach amerykańskich zaobserwować można skutki paniki w Berlinie. Amerykanie masowo sprzedają pożyczki Younga i Dawesa. W jednym dniu tylko obrót ogólny niemieckich bonów dolarowych wyniósł 1.536.000 dolarów. Kursa tych papierów spadły b. nisko a Banki Amerykańskie wycofują kapitały z Niemiec.

Jak donosiliśmy przed paru dniami pożyczki Younga spadły we Francji o 20 procent i zjawisko to jest zupełnie zrozumiałe, gdyż

KAPITAŁ ZAGRANICZNY UCIEKA Z RZESZY

gdzie przy obecnym fermentie wewnętrznym mogą ująć w ręce „brunatne Koszule“ rzucające światu cyniczne a cenne wyznaczenie pod adresem obecnego rządu

pompujcie zagranicę ile chcecie — my nie zwrócimy ani grosza.

Organ finansjery i londyńskich kół gospodarczych „Financial News“ donosi że ucieczka kapitałów i dewiz z Niemiec trwa w dalszym ciągu. W ciągu piątku zapasy Banku Rzeszy zmniejszyły się o sumę niemal 5 milionów funtów szt. w złocie. Większa część tego złota została wysłana do Londynu.

ATAK DYPLOMACJI NIEMIECKIEJ NA PLAN YOUNGA

Ciekawą pogłoskę notuje paryski „Tems“ o projekcie nawiązania kontaktu bezpośredniego Berlina z Paryżem, — potem zaś z innymi państwami zainteresowanymi problemem reparacji.

Rząd niemiecki musiałby uczynić propozycje formalne. Wszystkie zaś lansowane do tej pory, zostały przez same czynniki oficjalne niemieckie zdementowane natychmiast, czy próbowano mówić o moratorium czy o rewizji planu Younga, czy o częściowym zawieszeniu reparacji.

Briand zresztą wypowiedział się ostatnio bezwzględnie, że nie może być mowy o rewizji planu Younga.

Sytuacja w Niemczech w tej chwili tembardziej się wkręca w zamęcie, że z jednej strony hitlerowcy a z drugiej komuniści pełną parą prą do przetrucenia rozgrywki z rządem Brueninga na masę. — Ze wszystkich stron Rzeszy donoszą o fali protestów przeciwko dekretowi oszczędnościowemu Hindenburga. Dekret

ten, który jak wiadomo był raczej obliczony na efekt zagranicą, nakładając nowe ciężary na społeczeństwo niemieckie w dzisiejszym stadium kryzysu gospodarczego był poprostu dolaniem oliwy do ognia tarć wewnętrznych, walk partyjnych w Niemczech.

Niewiadomo narazie, czem rząd Brueninga w razie swego pozostania u steru chce łagodzić dzisiejsze położenie.

Srodki jego akcji mogą tem więcej okazać się zawodne, że akcja ta według wszelkiego prawdopodobieństwa będzie miała raczej charakter manifestacji dyplomatycznych i alarmów na forum zagranicznym o klęsce gospodarczej Niemiec. Natomiast będzie pozbawiona istotnej wartości dla społeczeństwa niemieckiego.

A z tej sytuacji chcą skorzystać czynniki polityczne dotąd traktowane jako nieobliczalne i groźne dla normalnego funkcjonowania Rzeszy — jako państwa o unormowanych warunkach życia politycznego. Walka rozegra się między trzema grupami: rząd Brueninga z oparciem o prezydenta Hindenburga, dyktatura Hitlera i nacjonalizmu niemieckiego, — a wreszcie dyktatura Trzeciej Międzynarodówki, która przygotowuje się do marszu na Berlin.

Jak z tego chaosu walki wewnętrznej wybrnie Rzesza, czas najbliższy pokaże. W tej chwili Republika niemiecka trzeszczy w posadach, a groźne chmury każą przewidywać jakieś decydujące wypadki w niedalekiej przyszłości.

Prezydent Doumer objął urzędowanie

Tradycyjną ceremoniał w pałacu Elizejskim

W sobotę, 13 czerwca odbyło się w Paryżu uroczyste przekazanie władzy nowo wybranemu prezydentowi Doumer'owi. Szef gabinetu wojaskowego prezydenta udał się samochodem do premjera Laval'a, a następnie wraz z premierem po prezydenta Doumer'a. Wzdłuż drogi, którą jechał prezydent, eskortowany przez dwa szwadrony gwardji republikańskiej, ustawiły się olbrzymie tłumy publiczności, która gorąco witała nowego prezydenta. Szereg domów udekorowano flagami.

W pałacu Elizejskim w salonie Ambasadorów odbyło się z zachowaniem tradycyjnego ceremonjału przekazania władzy prez. Doumerowi. — Prezydent Doumergue wystąpił na spotkanie Doumera i uścisnął mu dłoń. Przewodniczący i członkowie prezydji obu izb powitali Doumera i po wygłoszeniu przemówień wręczona została Doumerowi wstęga wielkiego krzyża Legji Honorowej. Następnie Doumergue odbył z Doumerem dłuższą rozmowę.

Zgodnie z tradycją, po skończonej uroczystości nowy Prezydent Republiki udał się w towarzystwie prezesa Rady Ministrów do Ratusza, eskortowany przez dwa szwadrony gwardji republikańskiej. W czasie przejazdu Prezydenta zebrane na ulicy tłumy witały go owacyjnie. W sali świątecznej Ratusza odbyła się wielka manifestacja na cześć nowego prezydenta. Na uroczystości byli obecni wszyscy członkowie rządu, przewodniczący Izby i Senatu, członkowie obu izb i marszałkowie etc. Z Ratusza prezydent wraz ze swym orszakiem powrócił do Pałacu Elizejskiego.

O godz. 15,15 b. prezydent Doumergue opuścił z całą prostotą w towarzystwie jednego ze swych przyjaciół Pałac Elizejski.

Wyprawa dyplomatów sowieckich po pieniądze

Rokowania francusko-sowieckie — Zdenerwowanie dotychczasowych opiekunów Moskwy Prasa berlińska alarmuje

W Paryżu toczą się obecne rokowania pomiędzy rządem francuskim i sowieckim w sprawie uregulowania wzajemnych stosunków handlowych.

Ze źródeł urzędowych oświadcza się, że rokowania te będą ściśle ograniczone do kwestji celnych i że sprawa długów rosyjskich nie będzie zupełnie poruszana.

Dlaczego — zapytuje „Matin“ — pan Litwinow był taki „cywilizowany“ i wstręmieliwy w Genewie? Na wszystkie te pytania jest tylko jedna odpowiedź: Sowiety mogłyby odpowiedzieć słowami generała Montecuculi: Potrzeba nam trzech rzeczy: pieniędzy, pieniędzy i pieniędzy!

Sowiety potrzebują pieniądze za wszelką cenę i natychmiast. Jeśli rząd sowiecki nie wynajdzie nowych metod dla zdobycia gotówki lub kredytów ryzykuje, że wielka maszyna, którą buduje aby zniszczyć państwa kapitalistyczne runie mu na głowę.

Rząd sowiecki usiłuje być uprzejmym. Nie wypada mu grozić brutalnie kapitalistycznym krajom i okłamywać je cynicznie licząc na ich głupotę, obojętność i egoizm.

Musi się okazać więcej umiarkowany, aby kapitaliści zdecydowali się wytrzasnąć swoje kasy w jego zachłanne ręce.

W roku 1930 eksport czterech głównych

produktów: ropy, drzewa, zboża i futer przyniósł Sowiетom 600 milionów rubli w złocie.

Ale cena ropy na rynkach światowych spadła z 60 na 25 dolarów za tonnę, drzewo — staniało o 50 procent, handel futrami jest zupełnie dezorganizowany, a zbożem świat jest przeładowany i cena jego jest rujnująca dla producenta.

Jakaż przyszłość dla sowieckiego dumpingu?

Czy nie te okoliczności wpłynęły na uprzejmość Litwinowa i Lubimowa?

Trzeba zawsze pamiętać o tem, — kończy „Matin“ — że Sowiety potrzebują za wszelką cenę pieniędzy i to bardzo wiele pieniędzy!

Podstawę rokowań sowiecko-francuskich są obostrzenia, które rząd francuski zmuszony był zastosować do rosyjskiego importu. Zrozumiała jest rzeczą, że Sowiety usiłują teraz skwapliwie podjąć rokowania zerwane przed czterema laty.

Rokowania te napotyka na trudności, jeśli się zważy, że Sowiety mają duże długi przedwojenne we Francji, które jakoś trzeba będzie uregulować.

Przytem Francja — skarbiec Europy — doskonale zdaje sobie sprawę z tego, o co

Moskwie istotnie chodzi i jeśli pożyczki Sowiетom pieniądze, to niewątpliwie zechce na tem zrobić interes i to — bardzo nawet dobry interes.

LEKAJĄ SIĘ ZAGWARANTOWANIA GRANIC POLSKI.

W prasie niemieckiej rokowania francusko-sowieckie wywołały alarmujące artykuły.

Der Tag zamieszcza artykuł Freytagh-Loringhove'a „Gefahr im Osten“, omawiający następstwa ewent. porozumienia sowiecko-francuskiego. Autor poddaje ostrej krytyce politykę zagraniczną Niemiec i podnosi, że w stosunku do Rosji Niemcy nie mają żadnych atutów w rękach. Pięcioletni plan zdaje się przybierać realne kształty i gdy tylko zostanie wykonany choćby w połowie, Sowiety obejdą się bez Niemiec, które i ten rynek całkowicie utracą. W ten sposób kończy się współpraca sowiecko-niemiecka mimo, że Niemcy zachowały neutralność i patronowały Sowiетom w Lidze Narodów. Skoro teraz dojdzie do porozumienia sowiecko-francuskiego, będzie to oznaką zupełnego bankructwa polityki niemieckiej na wschodzie. Gdyby zaś ponadto został podpisany francusko-sowiecki pakt nieagresji, to niedawne oświadczenie Franklin-Bouillon'a o obronie francuskich granic nad Wisłą będzie się również odnosiło i do Rosji, a pakt nieagresji pośrednio tylko dotyczący Francji, bezpośrednio zaś Polski. Innymi słowy cały sens rokowań paryskich polega na tem, aby zagwarantować polskie granice wschodnie.

„Tylko ślepy nie widzi — pisze autor — co to oznacza. Gdy Polska będzie zabezpieczona od napaści ze strony Rosji, wówczas będzie miała wolną rękę w stosunku do Niemiec. To zdanie mówi wszystkim do Niemiec. Maluje ono ognistymi zgłoskami los Prus Wschodnich, Gdańska, Zachodniego Górnego Śląska, a może nawet całego kraju niemieckiego na wschód od Odry.

Uratować może Niemcy jedno — kończy autor — tylko jedno: starowcoje odwrócenie się od tej polityki słabości i wyrzeczenia się, bezczynności i ubóstwa myślowego, jaka na nas ciąży od dwunastu lat, a jaka dzisiaj osiągnęła najwyższy stopień. Jeżeli Niemcy nie mają zginąć, musi nastąpić zwrot“.

Alarmujące głosy prasy niemieckiej z powodu rokowań paryskich, jak wynika z powyższego są wielce charakterystyczne.

50 zł od paszportu i 15 gr do biletów kolej.

Na cele podniesienia ruchu turystycznego — Projekt przewiduje utworzenie państwowej rady turystycznej

W ministerstwie skarbu prowadzone są w porozumieniu z ministerstwem robót publicznych prace nad projektem rozporządzenia Rady Ministrów o utworzeniu urzędu turystycznego i państwowej rady turystycznej, które zgodnie z wnioskami komisji międzyministerjalnej do spraw turystyki miałyby objąć kierownictwo nad działkami zamierzeń rządu, samorządów i organizacji społecznych w dziedzinie podniesienia ruchu turystycznego w Polsce.

Dla przysporzenia funduszy na cele organizacji i propagandy turystyki projektodawcy zamierzają zaproponować wprowadzenie opłat 50-ciozłotowych od normalnych paszportów zagranicznych, przy czem opłaty za paszporty ulgowe i t. zw. handlowe pozostałyby niezmiennymi. Jedynie za zagraniczny paszport normalny pobierana byłaby opłata w wysokości 150 złotych. Projektodawcy podniesienia opłaty za zagraniczne paszporty normalne sądzą, iż słusznym jest, ażeby obywatele polscy, w-

jeżdżący zagranicę i popierający w ten sposób zagraniczny ruch turystyczny — przyczynili się choćby 50-ciozłotową opłatą do wzmożenia krajowego ruchu turystycznego. Suma ta, zresztą niewielka w porównaniu z kosztami wyjazdu zagranicę przeznaczona ma być wyłącznie na rzecz popierania turystyki krajowej. — Warto pamiętać, że obywatele polscy np. w roku 1929 wydali zagranicę 164,9 milionów złotych. Podniesienie ceny paszportów zagranicznych normalnych o 50 złotych nie będzie miało w żadnym razie charakteru zarządzenia wstrzymującego wyjazd zagranicę, lub zarządzenia ograniczającego obrót dewizowy pomiędzy Polską i zagranicą.

Pozatem projektodawcy rozporządzenia o utworzeniu urzędu turystycznego pragną przysporzyć tej instytucji funduszy przez wprowadzenie dodatku 15-togroszowego na cele turystyczne do każdego biletu kolejowego klasy I-iej i II-giej.

Poprawki historyczne

Nowa książka Marszałka Piłsudskiego — Odpowiedź na pamiętnik Daszyńskiego i Bilińskiego

W najbliższych dniach ukaże się na półkach księgarskich nowa książka Marszałka Piłsudskiego p.t.: „Poprawki Historyczne” napisana podczas pobytu na Madrze. W przedmowie do tej książki Marszałek Piłsudski pisze m. in.:

„Moje poprawki historyczne tyczą się okresu, w dziejach naszych znaczonego wybuchem wojny w sierpniu 1914 roku i samymi początkami Polski. Dziwię się nie raz, że takie proste prawdy i fakty historyczne są stale przekręcane i stale fałszowane.

Gdy zdecydowałem, że po wielkim zmęczeniu wyjadę z Polski na parę miesięcy z nadzieją urzędzenia sobie życia tak, abym nie był ciągle teatrem dla ludzi, zdecydowałem najzupełniej stanowczo, że uczynię pod tym względem jakąkolwiek próbę. Namyślałem się, co prawda, nie jeden wieczór, chodząc samotnie w pałacu namiestnikowskim, jaką metodę wybiorę, gdyż czułem, że będę gardził sobą, jeżeli postanowienia nie wykonam. Zmusić siebie do czytania całej literatury, związanej ze mną, absolutnie nie mogłem. Dlatego też odrazu rzekłem się myśli zrobienia czegoś większego, gdyż mojem ciąglem marzeniem przez długie czasy było napisanie monografii o sobie. Po długich namysłach zatrzymałem się na dwóch pamiętnikach, których, zaznaczam, nigdy nie czytałem, to jest pamiętnik pana Daszyńskiego i pana Bilińskiego. Wiedziałem, że są wydane i zgóry przypuszczałem, że całe mnóstwo szczegółów, związanych ze mną, musi być fałszywe. Przynajmniej byłem tego najzupełniej pewny co do pamiętników pana Daszyńskiego. Kazałem więc do rzeczy swoich, które brałem na Madrze, zapakować zarówno pamiętniki Daszyńskiego, jak i Bilińskiego.

Mieszkając długo w okolicach Funchalu, raz po raz obmyślałem, że muszę zacząć od przeczytania tych pamiętników. Spotkałem odrazu tak głęboką i tak silną przeszkodę moralną, że zacząłem się obawiać, że swojej decyzji nie wykonam. Z niechęcią do siebie otworzyłem na chybił trafił pamiętniki pana Daszyńskiego i przestraszałem — natychmiast książkę rzuciłem. Powiedziałem wyraźnie sobie — co zresztą w Poprawkach historycznych jest napisane — że lepiej chyba będzie, gdy ja sam napiszę pamiętniki Daszyńskiego, gdyż wtedy będą prawdziwe i bardziej zgodne z prawdą. Po namyśle więc zdecydowałem metodę następującą. Mia-

nowicie — zatrzymam się jedynie na tych ustępach, które wyraźnie są związane z mojem nazwiskiem i każdy fałsz będę prostował. To wydawało mi się jeszcze możliwym.

Sądziłem przytem, że idąc tą metodą, będę także i najbardziej historycznym, gdy prostuję rzeczy, związane tylko ze sobą, nie tykając treści jakiegokolwiek, czy to związanej z osobą pana Daszyńskiego. Niechybnie, trzymając się tej metody — zdaniem mojem — ściśle historycznej,

utrudniłem znacznie czytanie moich poprawek historycznych. Lecz niech mi wybaczą wszyscy moi czytelnicy — ale nie byłem w stanie ani przeczytać tego, co napisał pan Daszyński i pan Biliński, ani też za nich pisać istotną historję pana Daszyńskiego i pana Bilińskiego.

Dlatego też nie mogę i nie będę miał pretensji do nikogo, kto książeczki mojej nie zechce przeczytać. Zrobiłem w każdym razie swoją próbę odświecenia historii mojej osoby.

Tłum atakuje pałac biskupi

Zaburzenia we Włoszech podczas uroczystości ku czci św. Antoniego

Wydany przez władze kościelne zakaz urządzania uroczystych procesji z okazji 700 rocznicy zgonu św. Antoniego Padewskiego jak donoszą z Rzymu nie był w niektórych miejscach przestrzegany i doprowadził do ekscesów. Jak wiadomo zakaz ten ma znaczenie demonstracyjnego protestu, przeciwko władzom faszystowskim, które stosują represje wobec związków katolickich we Włoszech.

W m. Mirabello w prowincji Campobasso wierni urządzili procesję wbrew zakazowi biskupa, który rzucił na uczestników procesji interdykt.

Półurzędowa „Giornale d'Italia” donosi, o rozruchach na tle religijnym w Catanzaro na południu Włoch. Według sprawozdania tego dziennika ludność przyjęła z oburzeniem wiadomość o zakazie procesji na cześć św. Antoniego z Padwy. Kilka tysięcy wiernych, a w tej liczbie wiele kobiet zgromadziło się, aby założyć czynny pro-

test przeciwko władzom kościelnym. Policja i wojsko wobec wrogich nastrojów tłumu rozłożyły ochronę nad kościołami, rezydencją biskupa i budynkami kościelnymi. Tłum usiłował zdobyć szturmem pałac biskupi, oraz klasztor i kościół pod wezwaniem św. Antoniego. Polcji z trudem udało się odeprzeć tłum i przywrócić spokój. Jednakże pałac biskupi obrzucony został kamieniami.

Podniecenie tłumu było tak wielkie, iż w pewnej chwili policja zmuszona była oddać salwę w powietrze, ażeby odpędzić tłum. Podczas starcia policji z tłumem odnieśli rany 8-miu żołnierzy, dwóch policjantów i dwóch demonstrantów.

Śledztwo w sprawie powyższych zajść prowadzone jest osobiście przez kwestora Catanzaro.

Energiczne wkroczenie władz zapobiegło groźnym następstwom rozruchów.

Bezrobocie w krajach środkowej Europy

Najniższy wskaźnik przypada na Polskę

Porównanie rozwoju bezrobocia w ostatnich latach wskazuje pewne podobieństwo przebiegu tej kłeski w Niemczech, Austrii, Czechosłowacji i Polsce, aczkolwiek u nas natężenie bezrobocia było w r. ub. oraz w I-ym kwartale r. b. mniejsze niż w sąsiednich państwach.

Jeżeli wziąć stan bezrobocia w okresie 1925 do 1928 roku za 100, to wskaźniki stanu bezrobocia w poszczególnych państwach przedstawiają się następująco:

W 1926 r.: Niemcy — 150, Austrija — 108, Czechosłowacja — 134, Polska — 144; w 1927 r.: Niemcy 99, Austrija — 104, Czechosłowacja 102, Polska 85; w r. 1928 — I-sze półroczcie: Niemcy — 96, Austrija — 96, Czechosłowacja 70, Polska — 56; w r. 1929 — I-sze półroczcie: Niemcy 142, Austrija — 103, Czechosłowacja — 74, Polska — 68; II-gie półroczcie: Niemcy — 135, Austrija — 105, Czechosłowacja — 82, Polska — 65; w r. 1930 — I kwartał: Niemcy — 206, Austrija — 119, Czechosłowacja — 141, Polska — 118; III kwartał: Niemcy — 277, Austrija — 123, Czechosłowacja — 187, Polska 110; IV kwartał: Niemcy — 259, Austrija —

145, Czechosłowacja — 374, Polska 121.

W r. 1931 — I kwartał: Niemcy — 292, Austrija — 152, Czechosłowacja — 513, Polska — 156.

We wszystkich wymienionych krajach, okrem najkorzystniejszego stanu rynku pracy jest r. 1928, rok biejący zaś — okresem największego wzrostu bezrobocia.

W początkach II-giego kwartału r. b. bezrobotni w Niemczech stanowili 7,4 proc. ogółu ludności, w Austrii — 4,5 proc., w Czechosłowacji — 2,3 proc., w Polsce — 1,2 proc.

Reumatycy i cierpiący na bóle nerwowe winni we własnym interesie natychmiast wypróbować znane ze swej skuteczności tabletki TOGAL. Toga bowiem nie tylko usmierza najsroższe bóle, lecz w naturalny sposób usuwa pierwsiastki chorobotwórcze. Nieškodliwe dla serca, żołądka i innych organów. Przeszło 6000 lekarzy wyraziło swe uznanie dla skuteczności działania Togalu. We wszystkich aptekach. Cena zł. 2.—

Na marginesie

Oszukańcza szulerka

Jest polemika uczciwa, w której z całym umiarem staramy się wykazać błędno zapatrywania przeciwnika politycznego, i jest polemika nieuczciwa, polegająca na sofistycznej faryzeuszowskiej wykrętu, podlanego sosem sztucznego oburzenia, z dodatkiem kilku wyzwisk pod adresem adwersarza.

Nasz przeciwnik polityczny ze „Słowa Pomorskiego” nie jest w stanie stanąć z nami do rzeczowej, uczciwej polemiki. Znalazł nowe formy polemiczne: zaczaja się parę dni, wertuje różne nieznacone bliżej pisma, nieczytane na naszym terenie, wyrzywa jakieś zdanie bojowe obrzucające np. obelgami duchowieństwo, i z taką męczącą argumentów wali po nas kłonicą, przekonany, że dokazał wspaniałego czynu polemicznego.

Tak się rzecz miała z naszym artykułem

p. t. „Krecie doły”. W niedzielnym numerze nasz zacytował przeciwnik w polemice oświadcza, że „nie mamy zamiaru na te wywody („Krecie doły”) odpowiadać”, a potem po faryzeuszowsku kropi przeszło sto wierszy ataku na „Dopeka” pod zawsze frapującym tytułem „Księża i endecy pomorscy — krecie doły — ferment religijny — separatyzm”, przyczem posługuje się argumentami jakiegoś organu z Kongresówki p. t. „Polska Wolność”. Cytując więc jakieś wycinki nie do sprawdzenia pisma, którego na Pomorzu nikt nie czyta, dodaje o nas:

„De-Pek” chodzi jeszcze w rękawiczkach, stroi się we fryzowane frazesy, nie używa tak brutalnych i barbarzyńskich wyrazów, lecz jego napaść na księży-partyjników i na endecję w zasadzie i w treści jest podobna do wywodów,

Falshywe pogłoski

W związku z pogłoskami o ustąpieniu z zajmowanego dotychczas stanowiska dyrektora departamentu obrotu pieniężnego w ministerstwie skarbu dra Leona Barańskiego, dowiadujemy się ze źródeł wiarygodnych, że pogłoski te całkowicie nie odpowiadają prawdzie.

Również donoszą, że wiadomość o mianowaniu dowódcy 38-go pułku piechoty w Przemysłu, płk. Wacława Kostka-Biernackiego inspektorem Korpusu Ochrony Pogranicza „do którego to stanowiska jest, jak wiadomo, przywiązany stopień generalski” — jak doniosła „Gazeta Warszawska” w Nr. 181 z dnia 13-go b. m. — w zupełności nie odpowiada prawdzie.

Zupełnie nieprawdziwe są również wszystkie komentarze i uzupełnienia tej wiadomości, które ukazały się w prasie opozycyjnej.

Gdańsk i Gdynia

w oświeceniach francuskim

Tygodnik „L'Economiste Français” zamieścił artykuł o rozwoju Gdyni i jej stosunku do Gdańska. W końcu artykułu autor przypomina, że Gdańsk wniósł do Ligi Narodów sprawę niewykorzystywania przez Polskę portu gdańskiego i kończy swój artykuł następującą uwagą: „Nie zajmując stanowiska w tej sprawie należy postawić pytanie, czy Wolne Miasto Gdańsk w swych stosunkach z sąsiednią republiką, dało dostateczne dowody niezbędne z jego strony nastawienia w kierunku nie sprzeciwiania się uprawnionym aspiracjom handlowym i morskim Polski”.

Profesji wyborcze

Dn. 15 bm. Sąd Najwyższy rozpatrzy m. in. protest przeciwko rezultatowi wyborów do Sejmu w okręgu wyborczym nr. 29 — Tezow — Starogard — Gniew — Kościerzyna — Kartusy — Wejherowo — Puck. Protest ten zgłosili przedstawiciele mniejszości niemieckiej, która w okręgu tym mandatu przy ostatnich wyborach nie uzyskała. Mandaty z okręgu Nr. 29 piastuje trzech posłów Klubu Narodowego — p. Józef Matłoz, ks. Bernard Łosiński i p. Piotr Sztumowski, jeden poseł Klubu N. P. R. — p. Adam Chądzyński i 1 poseł Klubu B. B. — p. Stefan Dąbrowski.

Jak zapewnić pokój

Laureatem konkursu — inwalida ociemniały

Zarząd główny Fida'u (Międzynarodowej Federacji B. Kombatantów) rozstrzygnął rozpisany w r. ub. konkurs na pracę poświęconą zagadnieniu: „Jak zapewnić pokój światowy”.

Na konkurs nadesłano kilka tysięcy prac z 14-tu krajów, a w ich liczbie również z Polski.

Sąd konkursowy przyznał nagrodę za najlepszą pracę panu Gabrielowi Paradis, ociemniałemu inwalidzie wojennemu z Larchy we Francji. Nagroda Fida'u wynosi 5.000 frank.

Odplyw złota i dewiz z Niemiec

Wycofywanie krótkoterminowych pożyczek zagranicznych z Niemiec trwa w dalszym ciągu. W związku z tem zapas złota i dewiz Banku Rzeszy spadł w ciągu pierwszych 10 dni czerwca o przeszło 400 MILJONÓW MAREK. Z powodu silnego spadku pokrycia Bank zmuszony był zredukować obieg banknotów do 3,9 miliardów marek.

Bank of England zakupił w dniu 9 czerwca złota sztabowego z Niemiec za 891.000 £., a w dniu 10 czerwca za 451.400 £.

Największy koncern włókienniczy w Niemczech

za rok ubiegły wykazał 23 miliony strat

Sensacją włókienniczą Niemiec było ogłoszenie rachunku zysku i strat jednego z największych koncernów włókienniczych tow. akc. Rudolf Karstadt w Hamburgu. Jak się okazało rok ubiegły zamknięty został stratą przeszło 23 milj. marek, podczas gdy w roku 1929 przed siębiorstwo dało zyski w wysokości przeszło 15 milj. marek.

Jako przyczyną tych olbrzymich strat podano powszechny spadek cen oraz siły nabywczej ludności i wadliwą politykę szeregu przedsiębiorstw filjalnych, związanych z centralą. — Przedewszystkiem dotyczy to przejętego w roku ubiegłym towarzystwa akcyjnego Lindeman, które otrzymało od Karstadta olbrzymie kredyty gwarancyjne. Rozbudowa przedsiębiorstw filjalnych prowadzona była z wielkim rozmachem i w oczekiwaniu rozwoju pomyślnych koniunktur, które zawiodły. Olbrzymie nieruchomości i grunty obciążają również bardzo poważnie przedsiębiorstwo.

Wielki ten koncern prowadził również cały szereg fabryk i przedsiębiorstw eksportowych, z któremi w ten czy inny sposób był związany. Dla pokrycia olbrzymich strat mają być zużyte całe prawie rezerwy, przy jednoczesnym rozpisaniu nowej emisji na sumę 20 milj. marek.

Plany sanacyjne przedsiębiorstwa przedstawione będą nadzwyczajnemu walnemu zebraniu akcjonariuszy, które odbędzie się 27 czerwca w Hamburgu.

W ostatnich dniach aktualną się stała sprawa ewentualnego przejęcia niektórych przedsiębiorstw Karstadta przez potężny koncern domów towarowych Leonarda Tietza.

zamieszczonych w „Polskiej Wolności”. Do czego to prowadzi? Czy zaślepienie sanatorów jest już tak straszne, że poza sanacją nie widzą weale Polski?

Gdyby w klubie towarzyskim ktoś grał tak nieuczciwie w karty, jak w publicystyce nieuczciwie pozwala sobie wygrywać faryzeuszowskie atuty pismo endeckie z Torunia, toby go dawno wyproszono z klubu za drzwi i nie przyjmowano w żadnym uczciwym domu.

Ale gracze partyjni na swych własnych, partyjnych placówkach cieszą się bezkarnością zawodowych szulerów.

Dlatego na takie zasady gry w „oszukiwanego” wnoszą tylko ramionami. Prawda jak oliwa będzie zawsze na wierzech!

Stephane Sauzanne, redaktor *Katinka*

Belka i żdźbło w oku

Kryzys światowy a zbrojenia — Najwięcej na zbrojenia wydają Stany Zjednoczone i Wielka Brytania

Mowa prezydenta Hoovera wygłoszona w Waszyngtonie wobec delegatów Międzynarodowej Izby Handlowej zasługuje na uwagę. Audytorjum prezydenta składało się z businessmenów z różnych krańców świata w celu wysłuchania opinii o kryzysie światowym.

Wśród tych businessmenów znajdowała się też pewna liczba niezgrabiaszów przysłówiowych Filipów z Konopi, którzy tu, w stolicy Stanów, pod stropem gwałtownym gmachu Kongresu, nie mieli nic lepszego do roboty, jak wyskoczyć z kwestją długów międzyaljanckich. Niezgrabiasze ci byli — oczywiście — proweniencji brytyjskiej. „Gaffa” była potężna. Bo wszak teraz główny wierzyciel Europy przechodzi sam ciężki kryzys finansowy.

Dość, że prezydent Hoover zjawił się na mównicy w niezbyt dobrym humorze i postanowił wziąć odrazu byka za rogi. Zaskoczył delegatów:

— Kryzys światowy rzekł prezydent ma swe źródło w niszczeniach wojennych, w olbrzymich ciężarach podatkowych, w chwiejności stosunków ekonomicznych i polityczno-społecznych. A w danej chwili główną jego przyczyną są kolosalne zbrojenia, jakie przeprowadzają mocarstwa. Wydatki na ten cel sięgają sumy 5 miliardów dol. rocznie (?) Musimy za wszelką cenę położyć kres temu zamętowi: Wasza, panowie delegaci i przedstawiciele biznesu światowego, jest rzeczą czuwać nad uczciwym rozstrzygnięciem tego problemu.

Prezydent rzekł i pożegnał zebranych Businessmenów spieszyli się nieco Mówiono o długach międzyaljanckich, które interesowały ich tylko zdaleka. Odpowiedziało im mówiąc o kwestji zbrojeń, które nie od nich zależały. Mogli się byli tego spodziewać, gdyż od 10 lat jest to stałą taktyką Waszyngtonu.

Jeśli ktoś z Atlantyku rzuci pytanie Amerykaninowi: „ZREDUKUJCIE NASZE DŁUGI” odpowiada on natychmiast: — „ZREDUKUJCIE WASZE ZBROJENIA”!

Ludzie interesu i kalkulacji, zgromadzeni w Waszyngtonie, mogliby zadać prezydentowi pytanie, skąd wziął cyfrę 5 miliardów dolarów?

Poza tem byłoby wcale ciekawym zestawieniem według państw cyfr, dotyczących wydatków na zbrojenia, które to mocarstwo wydaje dzisiaj najwięcej na dreadnoughty, flotę powietrzną, gazy trujące i środki wybuchowe?

Odpowiedź na to daje interesujący dokument, opublikowany przez sekretariat Ligi Narodów, a więc dokument posiadający wszelkie cechy ścisłości prawdopodobieństwa i obiektywizmu. W t. zw. „Roczniku Zbrojeń” znajdujemy zatem następujące cyfry, odnoszące się do lat 1928 — 29:

Wydały na zbrojenia: Stany Zjednoczone — 722.984.000 dolarów, W. Brytania 550.080.000 dol., Rosja 422.916.000 dol., Francja 357.556.000 dol. Italia —

221.096.000 dol., Japonia — 215.876.000

Jak widać z tego zestawienia, pomawiana o militarizm Francja zajmuje dopiero czwarte miejsce w szeregu państw zbrojących się, gdy tymczasem berło pierwszeństwa przypada Stanom Zjednoczonym, które wszak nigdy nie zaznały najazdu zbrojnego, oraz W. Brytanii, w której rządzi obecnie II Międzynarodówka w osobie Labour Party, pretendującej do przewodniczenia obradom przyszej konferencji rozbrojeniowej.

Wydatki na zbrojenia lądowe i morskie znajdują się zawsze — rzecz prosta — w zależności od przestrzeni i zasobów danego państwa i dlatego też nie zawsze mogą być uważane za barometr ścisły

jego sił zbrojnych.

Ale — jeśli nawet będziemy się trzymać cyfr podanej przez prezydenta Hoovera — 5 miliardów dolarów — Stanom Zjednoczonym przypadnie w udziale jedna szóstka tej sumy. A ta szóstka część 5 miliardów musi — rzecz jasna — ciążyć w zupełnie inny sposób na bilansie ekonomicznym świata, niż 12 czy 13 części przypadająca na Francję. Tu nasuwa się ciekawa dygresja i uwaga: — owe 722.984.000 dolarów, które wydaje Ameryka na swą flotę i armję, równa się prawie sumie deficytu Stanów w ostatnim ich budżecie.

W sprawie zbrojeń prawdą jest przysłowie o belce i żdźbło w oku.

Trzy noty Watykanu do pałacu Chigi Odpowiedź rządu faszystowskiego — Sytuacja w dalszym ciągu niewyjaśniona

W związku z ostatnimi wydarzeniami we Włoszech i manifestacjami faszystowskimi skierowanymi przeciwko akcji katolickiej, sekretarjat stanu Stolicy Apostolskiej wystosował do rządu faszystowskiego na ręce Mussoliniego dwie noty, domagające się: 1) ukarania winnych, którzy dopuścili się wykroczeń wobec członków stowarzyszeń katolickich, chronionych przez art. 43 konkordatu; 2) położenia kresu obrażaniu Ojca św., które, wedle brzmienia art. 8 traktatu, winno być karane

tak samo, jak obrażenie króla.

Wobec tego, że do dn. 8 bm. nie nastąpiła żadna odpowiedź na te noty Watykan w trzeciej nocie zagroził zerwaniem stosunków dyplomatycznych, jeśli nie otrzyma zadośćuczynienia w ciągu dziesięciu dni.

Rząd Mussoliniego — jak donoszą z Rzymu — zdecydował się na odpowiedź po trzeciej nocie.

Dn. 9 bm. ambasador włoski przy Stolicy Apostolskiej hr. de Vecchi przybył do Watyka-

Dzieci polskie z Niemiec na wywczasach w Polsce

W początkach lipca przybywają do Warszawy pierwsze partje dzieci polskich ze Śląska, Gdańska i Pomorza, sprowadzane na kolonie przez Towarzystwo Pomocy Dzieciom i Młodzieży Polskiej w Niemczech; dzieci te skierowane zostaną na kolonie do poszczególnych województw. Następnie przybywają w krótkich odstępach czasu kolejne transporty dzieci z Niemiec.

Ogółem w roku bieżącym akcja kolonijna obejmie około 4.100 dzieci polskich z Niemiec, oraz około 7.000 dzieci z Górnego Śląska, Pomorza i Gdańska.

Dzieci z Niemiec sprowadzane będą ze szkół polskich w Berlinie, Hamburgu, Lipsku, Dreźnie, Wrocławiu, oraz z Hanoweru, Śląska Opolskiego i Westfalji.

Kolonje trwać będą do 1 października, przy czym każda grupa pozostawać będzie na kolonjach od 4—5 tygodni.

Chwila decydująca o wszystkim...

Narzekamy na ciężkie czasy. Słusznie, ale wierzcie, że na całym świecie czasy są ciężkie. Coś się w gospodarce świata popsuło... Chociaż... dla ludzi pracy zawsze czasy były cokolwiek trudne. Cóż przyjdzie z biadania? Nic, tylko większe rozgoryczenie, depresja, zniechęcenie. Cóż może być bardziej szkodliwego ponadto! Taki stan bierności jest właśnie najgorszy. Osłabia na duszy jak niszcząca rdza.

W sercu i w głowie mamy cały zapas trosk i smutków, ale poco u licha wyszukiwać przykrości i zmartwienia! W ten słoneczny dzień nie myślmy o tem... Odwróćmy na chwilę oczy od wszystkich ciemnych stron życia. Cała natura będzie się z nami uśmiechać, powietrze wyda się nam wspanialsze, niebo jaśniejsze... Westąpi w nas pogoda, znużone serce ożywi nadzieja... Nie wszystko jeszcze stracone... Dlaczegoż nie mielibyśmy prawa do uśmiechu losu?

Zbierzcie się w siebie! Dość bierności! Świat należy do ludzi czynnych, do tych co się potrafią wybić z szeregu, do tych, co śmiało i z uporem atakują swój los! Może teraz właśnie, w tej chwili jest twoja kolej! Ba, ale jak nawiązać kontakt z losem, gdzie go szukać?... Owszem, jest droga, którą chadza Fortuna i obdarowuje wybrańców złotem. Oczywiście trzeba wejść na tę drogę, bo jakże inaczej spot-

ka nas szcudra Fortuna... Tą drogą Losu jest poprostu Loteria. Nabyły los może stać się zadatkiem naszego szczęścia. Wygrana w jednej chwili przedstawia zwrotnicę naszego losu na wielki tor. Mając w ręku dar Fortuny, w jednej chwili wyzwalamy się z mizernego bytowania i wszystkie marzenia bez przeszkód wprowadzamy w życie.

„Otwórz copędzej szczęściu Twego domu wrota:
Może to właśnie teraz los Ci da wór złota...
Każdy z nas ma sądzoną jedną szczęścia chwilę —
Bacz, byś jej nie poniechał i nie został w tyle”

Chcemy broni a nie pożyczek — woła gen. Goltz

W jednej z niemiecko-narodowych gazet wschodnio-pruskiej zamieszcza b. generał von der Goltz artykuł wstępny, poświęcony ostatniemu zjazdowi Stahlhelmu we Wrocławiu. Generał v. der Goltz uważa zjazd ten nie za zwykłą paradę, lecz za symbol „zaciśniętej pięści narodu, który chce żyć i który będzie żył na złość nietylko wszystkim swoim wrogom, ale i na złość międzynarodowym tendencjom, które tkwią we własnym narodzie”. Robiąc aluzje

nu i wręczył odpowiedź swego rządu.

Odpowiedź dzieli się na dwie części. W pierwszej rząd włoski tłumaczy na swój sposób manifestację młodzieży głosząc, że były one reakcją spontaniczną pewnej grupy studentów faszystowskich. Jak slychać, rząd włoski przyznaje, że w pewnych wypadkach zostały nadużyte, których ofiarą padły instytucje kościelne. Z tego powodu wyraża ubolewanie i gotowość pokrycia szkód materialnych.

W drugiej części nota włoska przechodzi wyraźnie do kontrofensywy, zarzucając Watykanowi naruszenie pewnych klauzul paktu laterańskiego i zwracając specjalną uwagę na „problematy polityczne”. Co ma na myśli rząd włoski w tym wypadku, trudno stwierdzić. — Obecnie nota włoska jest przedmiotem badań w Watykanie.

Mimo odpowiedzi rządu faszystowskiego sytuacja jest w dalszym ciągu niewyjaśniona.

OJCIEC ŚW. NIE ZAMIERZA OPUSCIĆ WATYKANU.

Katolicka Agencja Prasowa donosi, że wiadomość o tem jakoby papież zamierzał opuścić Watykan i jakoby Francja zaofiarowała Ojcu św. Korsykę na tymczasową siedzibę, są niezgodne z rzeczywistością. Sensacje tego rodzaju nietylko nie odpowiadają prawdzie, ale są przykro odczuwane w miarodajnych sferach watykańskich.

200-letnia rocznica założenia Widlic w pow. gniewskim

W dniu 13 czerwca 1931 r. upłynęło 200 lat od chwili założenia osady Widlice w powiecie gniewskim. Widlice, położone na tle zalesionego wzniesienia, bezpośrednio przy stromym Wisłobrzegu, obok Wisły, przedstawiają uroczy widok i są miejscem wycieczkowym dla sąsiadów i wiosek. Ruch wycieczkowy do Widlic wzmógł się w ostatnich latach liczebnie. Przed wojną Widlice cieszyły się przede wszystkim opinią miejsca wycieczkowego i letniskiem Kwidzyna, którego wycieczkowicze, każdą niedzielę w Widlicach w sezonie letnim gościli. W obecnej porze do Widlic zjeżdżają się wycieczki przede wszystkim z Gniewu, Tezewa, Nowego i Grudziądza. Czem Widlice są pod względem wartości piękna przyrody, świadczy najlepiej, że gościlo niejednokrotnie słynnych artystów-malarzy jak pp. Hanhytkiewicz z Poznania i Dolżyckiego z Bydgoszczy, którzy artystem swą twórczością, na płótnie uwiecznili wspaniałe pod każdym względem doskonale krajobrazy Widlic w pejzaż.

Widlice mają ciekawą przeszłość; związane są z nimi różne legendy o bł. Dorocie z Mon-

tów, Fidelinie, Widlicu, a założenie swoje zawdzięczają Jakóbowi i Ausgaremu Czapskim, podskarbiom, kasztelanom, obywatelom wielkiego znaczenia, w swoim czasie słynnych z daleko idącej ofiarności, fundacji i t. p. Ten pierwszy Jakób Czapski, dziedzic Opalenia i dzisiejszych jego okolic wraz z państwem lasami Opalenia i Dębowa, osad Widlic, Dębowego lasu i Aplinek — ostatni podskarbi pruski, fundator kościoła w Opaleniu — wpłynął szczególnie na to, by z zawiłych pagórków, tajemniczo zalesionych, będących w zamierzonych czasach świętymi gajami słowiańskich przodków, liczne wzniesienia i dołiny przedstawiające idealne cmentarzysko — żalniki — dla zasiedlonych przodków w Opaleniu i okolicy — czego dowodem wielka ilość napotykanych z lada jakiej sposobności urn z prochami i kośćmi, groby popielicowe o słowiańskich cechach — utworzył osobną osadę i dał zezwolenie w porozumieniu z Ausgarum Czapskim w dniu 13 czerwca 1731 r. na powstanie pierwszych 19 osad, ukończone w r. 1776 tuż obok Wisłobrzegu i prawa stałego zamieszkania rodzinom, któ-

rzy na jego dobrach pracowali.

Z okazji 200-letniej rocznicy założenia Widlic i uczczenia pamięci założyciela Jakóba Czapskiego, zwołał miejscowy nauczyciel Kleina na dzień 2 czerwca 1931 r. do szkoły zebranie obywatelskie mieszkańców Widlic, na którym po przedstawieniu sprawy zgodnie postanowiono urządzić obchód w dniu 21 czerwca 1931 r. i wybrano Komitet wykonawczy, oraz wysunięto osobistości, które mogłyby wejść w skład Komitetu honorowego jak to pp. starostę jako protektora, inspektora szkolnego, miejscowego księdza proboszcza, p. generała mieszkającego na resztówce dawnych dóbr Czapskich, powiatowego lekarza, komendanta policji państwowej, komendanta garnizonu, komendanta P. W. i W. F. i t. p., a o przyjęcie godności których miał Komitet wykonawczy poprosić.

W skład Komitetu wykonawczego weszli pp.: Kleina jako prezes, Thomas wiceprezes, Lemański sekretarz, Stawicki i Nowakowski skarbnicy, Głowiński gospodarz, Barycza dekorator, Lewandowski i Klupś kierownicy niezdzięków; w skład komisji pp.: Kubowski Jan II., Bonk Leon, Nica Franciszek, Darnat i Stasik.

Na zebraniu organizacyjnym w dniu 2 bm. i posiedzeniu Komitetu w dniu 4 b. m. ustalono urządzić uroczysty obchód w niedzielę w

dnia 21 czerwca 1931 r. o bardzo urozmaiconym programie, składającym się 1) z nabożeństwa, 2) o godz. 15-tej uroczysta akademja w werandzie p. Głowińskiego w Widlicach przy udziale przedstawicieli władz, mieszkańców i gości, 3) koncert w czasie całego obchodu, 4) festyn szkolny, 5) rozdanie nagród, 6) wspólna kawa, 7) niespodzianki, 8) zabawa taneczna.

Jak widać z dotychczasowych starań Komitetu wykonawczego, który energicznie przeprowadza akcję przygotowania obchodu 200-lecia rocznicy założenia Widlic i dąży wszelkimi siłami do tego, by obchód wypadł imponująco, a zapał i jednolitość obywatelstwa pod względem urządzenia obchodu, który gremjalnie poparł inicjatywę swego nauczyciela, daje gwarancję udania się obchodu. Należy mieć nadzieję, że Widlice w dniu 21 b. m. przeżyją nietylko miłą atrakcję, a zmanifestują godność miejsca wycieczkowego. Rój zgłaszających się wycieczek potwierdza tradycję letniska Widlic, mimo, iż narazie Kwidzyn oddzięty od Polski nie może brać udziału swobodnie w ruchu wycieczkowym Widlic i podobnie jak ongiś bł. Dorota zamurowana w celi, oczekiwała w umarzwieniu zbawienia, tak Kwidzyn, żrenica polska, dzień krwi, oczekuje chwili powrotu na Ojczyzny łono.

Dźwiękowe Kino
SWIATOWID
Dzisiaj i dni następane!

Znakomity dźwiękowiec, produkcja francusko-polskiej
WIELKA GRA (Rekin)
W rolach głównych: Bogusław Samborski, Gina Manes, Jean Prejean.
UWAGA! Dialogi częściowo w języku polskim.
Ponadto: dodatki dźwiękowe.

Dźwiękowe Kino
PALACE
Dzisiaj i dni następane!

Artyści dźwiękowe
reżyserji A. E. Dupont
Żywiłowa tragedia ludzkości na rozszalełych falach oceanu.
W rolach gł. JOHN STUART, E. DYALL, M. BANKS.
Ponadto nadprogram.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 16 czerwca 1931 r. o godz. 11 przed południem sprzedawac będą u spedytora Sadeckiego za gotówkę: kanapę pluszową, zegar, garnitur skórzany klubowy, lustro z podstawą, obraz wielki, biurko dębowe.
9101

(-) Linde, komornik sądowy.

LICYTACJA PRZYMUSOWA.

Dnia 19 czerwca 1931 r. o godz. 8.30 przed południem sprzedawac będą w drodze przymusowej najwięcej dajacemu za natychmiastową gotówką w p. Jana i Leona Gardzielewskich w Lesnej Jani powiat Gniezno pocztą Stara Jania następujace przedmioty: urządzenie składowe, 30 pieców, okucia, śrubki i t. d., 160 paczek skorki, 6 beczek smoły, 20 toczaków, 30 okr. zelaza sztabowego, magiel, radio, kanapa z obudowaniem, 24 piaszczy męskich i damskich, jaczki wełniane, koszule, kombinacje, około 50 mtr. towaru na ubranie i około 500 mtr. różnego materiału, manchesteru, barchanu, plótna, aksamitu i inne. O ile licytacja nie skończy się 19 czerwca odbędzie się dalssa wyprzedaż 20 czerwca br. o godz. 9.30.
9099

(-) Chojnacki, kom. sądowy w Nowem.

Łódź motorowa

w formie barkasy z drzewa dębowego z kajutą na przedzie pokładu i zamkniętym mostkiem kierowcy, 38 S. K. 10,90 mtr. dluga, do użycia jako łódź pasażerska lub holownik. korzystnie do sprzedania.
Oferty do Gazety Gdańskiej pod nr. 9058

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 16 czerwca o godz. 11 przed południem licytować będą u spedytora Sadeckiego najwięcej dajacemu za natychmiastową zapłatą a to: 1 bufet, 5 maszyn szewskich i różne przedmioty umeblowania.
9104

(-) Kozak,

komornik sądowy w Toruniu Kościuszki 5.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W poniedziałek, dnia 15 czerwca o godz. 12-tej sprzedawac będą w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dajacemu w Majetności Oporowo pow. Szubin: jednego zrebaka (ogier). Zbiórka 10 minut przed przetargiem.
129

(-) Dąbrowski, komornik sądowy Łabiszyn.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W poniedziałek, dnia 15 czerwca br. o godz. 11-tej przed południem sprzedawac będą w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dajacemu w Oporowie pow. Szubin: jeden siewnik oryginalny Gähnego. Zbiórka 10 min. przed przetargiem.
130

(-) Dąbrowski, komornik sądowy Łabiszyn.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W poniedziałek, dnia 15 czerwca br. o godz. 11,20 przed południem sprzedawac będą w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dajacemu w Oporowie pow. Szubin: jednego zrebaka ciemno siwego z gwiazdą (klacz). Zbiórka 10 min. przed przetargiem.
131

(-) Dąbrowski, komornik sądowy Łabiszyn.

Z GRUDZIADZA

PRZETARG PRZYMUSOWY.

We wtorek, dnia 16 czerwca b. r. o godzinie 10-tej sprzedawac będą w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dajacemu w Radzynie pow. Grudziądz: 8 zrebaków, 2 krowy, 20 móg koniozyny na pniu, 2 raby, 1 kanapę, bufet, i 1 tozarkę. Zbiórka reflektantów w Radzynie przed hotelem.
9105

(-) Maćkowiak, kom. sądowy w Grudziądzu.

Ogłoszenie

Zarządzenie tuł. weterynaryjno-policyjne z dnia 21 maja 1931 r. dotyczące trzymania psów na uwiezi znos. s.e.

Prezydent miasta:

w z.

(-) Krobowski.

Jagóćka Kolibri Pałacowa

Czekolady niezrównanej jakości

Gustaw WEESE Toruń

Król. Jadwigi 20.

6905

PRZETARG PRZYMUSOWY. Nieruchomość położona w Toruniu, przy ul. Żeglarskiej 5 i Rabińskiej 1 składająca się z domu mieszkalnego wraz z bocznymi budynkami, odłączonym ustępem i podwórzem, oraz spichlerza z podwórzem o powierzchni 0.06.16 ha wartości użytkowej rocznej 4111 marek, Nr. 105 księgi podatku budynkowego, Nr. 66 matrykuły podatku gruntowego, zapisana w księdze gruntowej Toruń, karta 111 na imię Ludwik Szymański zostanie dnia 21 sierpnia 1931 o godzinie 11 wystawiona na przetarg w drodze egzekucji w Sądzie tuł. pokój Nr. 7. Toruń, dnia 15 maja 1931 r.
9104

Sąd Grodzki.

PRZETARG PRZYMUSOWY. Nieruchomość położona w Brzeźnie przy szosie, obejmująca dom mieszkalny z podwórzem i ogrodem domowym, młyn wodny, chlew, stodoła, rolę, wodę, łąkę, las o powierzchni 11.24.83 ha z rocznym czystym dochodem 25,62 talarów i rocznej wartości użytkowej 330 marek, Nr. 66 księgi podatku budynkowego, Nr. 94 matrykuły podatku gruntowego zapisana w księdze gruntowej Brzeznka karta 94 na imię Józefa Zwolińskiego zostanie dnia 14 sierpnia 1931 r. o godzinie 11 wystawiona na przetarg w drodze egzekucji w Sądzie tuł. pokój nr. 7.
9104

Toruń, dnia 8 maja 1931 r.

5 K 63/30

4

Sąd Grodzki.

NIEMIA WON RAK NOGI PACH
USUWA ZNANY I NIEZASTĄPIONY OD 1/2 WIEKU
SUDORYN
FABRYKA CHEM. FARMACEUT. „APKOWALSKI” WARSZAWA.
UWAGA! WYSTREGAĆ SIĘ NASŁADOWNICZYW. O PODOBNEM BRZMIENIU. OPAKOWANIU.

Chorem i ciężko cierpiącym

z przewlekłymi i zakaźnymi chorobami wycięczonym i uznanym za nieuleczalnych poleca się:

Cisłak, Naturalista, Katowice

7313

Pismo „Droga do zdrowia” wysyła bezpłatnie.

Przedzierżawienie czereśni.

Powiat wabrzeski wydzierżawi drogą publicznego przetargu zbiór czereśni z około 33 klm. szos powiatowych.

Ustny przetarg odbędzie się dnia 18 czerwca 1931 r. o godzinie 10-tej przed południem w Starostwie pokój nr. 14-ty.

Kaucja licytacyjna wynosi 50,— złotych.

Warunki dzierżawy zostaną przed rozpoczęciem licytacji podane do wiadomości.

Wąbrzeźno, dnia 10 czerwca 1931 r. 9061

WYDZIAŁ POWIATOWY — Zarząd Dróg w Wąbrzeźnie.

UCHWAŁA. Dalsze postępowanie upadłościowe nad firmą „Zgoda” Spółdzielnia Spożywców uchyla się.
Toruń, dnia 29 maja 1931 roku. 9105

5 N. 11/25

Sąd Grodzki.

Magistrat miasta Chojnic

ogłasza

KONKURS

podsekretarza miejskiego

jako kierownika Miejsk. Oddz. Opieki Społecznej z uposażeniem według grupy X do IX pragmatyki dla urzędników państwowych + 15% odwołałego dodatku komunalnego.

W a r u n k i :

1. Obywatelstwo Polskie,
2. Świadectwo moralności,
3. Wiek nie ponad 35 lat,
4. Wykształcenie 6 klas szkoły średniej i cztery lata praktyk samorządowej.

Posada do objęcia od 1 sierpnia 1931 r. narazie na 1 roczny okres próbny, po którego upływie w razie dodatnich wyników pracy, nastąpić może ustalenie.

Podania z życiorysem i odpisami świadectw należy nadesłać do dnia 1 lipca do Magistratu w Chojnicach. 9098

Szkoła Zawodowa

od r. 1898

Kurs handlowy, stenografji, maszyn biurowych, nowoczesnej księgowości rolniczej, przemysłowej, rekozdzielniczej, współdzielczej komunalnej i t. p. Czesne dla wojsk. tylko zł. 20.— dla dojeżdżających zł. 25.— miesięcznie. 1540
Dyrekcja Toruń Żeglarska nr. 25, II p., telefon 897.

Zapisy

Do prywatnej szkoły im **św. Teresy** (Kościuszki 4) codziennie 12—13. Szkoła przygotowuje dzieci do gimnazjum dokładnie i ściśle według programu. 8606

Kupię

dom. Wpłacę 8,000 zł. Oferty do „Dnia Pomorski” pod 9012.

Stala posada.

Dla pań inteligentnych i wymownych od zaraz. Znająć jomosc branzy niekonieczna. Panie od lat 25, pierwszeństwo mają meżatki i wdowy. Zgłoszenia z wykazem osobistym w poniedziałek od 11—1 i od 4 do 5 u p. Knopp Toruń, ul. Podmurna 36.

Ucznia

z dobrem świadectwem szkolnym poszukuje od 15 bm. wzgl. 1. 7. b. r. S. Tomaszewski i Ska, ul. Chelmińska 10. 9079

PRZETARG przymusowy.

W poniedziałek, dnia 15 czerwca br. o godz. 12,20 przed południem sprzedawac będą w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dajacemu w Oporowie pow. Szubin: 33 warchlaki, 4 prosiaki, 2 tuczniaki, 3 gęsi, 1 gąsior, 2 indyki, 1 indyczkę, 11 kaczek, 1 kaczor, 20 kur z kogutami, 1 wagę decymalną, 1 wielnik, 29 par szyn polowych 2 mtr., 1 para szyn 4 mtr., 1 siodło w dobrym stanie, 1 kryta powózka, 2 polowce, 1 dogkart, 1 sanie, i 4 zrebaki różnej maści. Zbiórka 15 minut przed przetargiem. 132

(-) Dąbrowski,

komornik sądowy Łabiszyn.

Pokój

umeblowany frontowy oddzielne wejście od 15 VI. do wynajęcia. Wiadomość Klonowicza 28 parter. 9055

Zgubiony

dowód osobisty na nazwisko Wolf Rosenblum, wydany przez miasto Łódź i zaświadczenie poboru wydany przez miasto Starogard unieważniam. 372

Mleko

wiejskie, dziennie świeże ltr. 25 gr. oraz wszelkie towary kolonjalne najtaniej poleca

Sklep Spożywczy
Jęczmienna 11, róg Sukienicznej. 9093

1/2 posesji

willa murowana, nadająca się na pensjonat, ogród, ziemia w lasach pod Bydgoszczą korzystnie na sprzedaż. Toruń, Rybaki 57, I p. Gęsińska. 9092

B. Wilamowski Toruń

28 ul. Żeglarska 28

Nowości

w różnej biżuterji damskiej i męskiej

TANIO

Repertuar Teatru Toruńskiego

W poniedziałek, dnia 15 bm. o godz. 20-tej „**Dzikuska**” „Na droższa moja Pedz” Komedja w 3 aktach H. Mannersa.

We wtorek, dnia 16 bm. o godz. 20-tej „**Roxy**” Komedja w 3-ach aktach Barry Commersa.

W srode, dnia 17 bm. o godz. 20-tej „**Dzikuska**” (Najdroższa moja Pedz) Komedja w 3 aktach H. Mannersa

W czwartek, dnia 19 bm. o godz. 20-tej „**Krusia Leśniczanka**” Operetka w 3 aktach J. Jarno.

W piątek, dnia 19 bm. o godz. 20-tej „**Dzikuska**” (Najdroższa moja Pedz) Komedja w 3 aktach H. Mannersa.

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament „Dnia Pomorskiego” na miesiąc lipiec wzgl. III. kwartał 1931 r. i proszę należność — **Zł. 3.39** pobrać przez listowego

Imię i nazwisko.....

Miejscowość.....

Poczta.....

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty — **Zł. 3.39** — tytułem prenumeraty „Dnia Pomorskiego” na miesiąc lipiec wzgl. III kwartał 1931 r. potwierdzam.

dnia.....

KWIT ABONAMENTOWY

Do Urzędu Pocztowego

Zamawiam niniejszem abonament „Dnia Bydgoskiego” na miesiąc lipiec wzgl. III. kwartał 1931 r. i proszę należność — **Zł. 3.39** pobrać przez listowego.

Imię i Nazwisko.....

Miejscowość.....

Poczta.....

Kwit pocztowy

Odbiór kwoty — **3.39** — tytułem prenumeraty „Dnia Bydgoskiego” na miesiąc lipiec wzgl. III. kwartał 1931 r. potwierdzam.

dnia.....

Sport i Kultura Fizyczna

Nr. 9.

Nasz tygodniowy Dodatek Sportowy

Rok II

Sportowe imprezy Tygodnia L. O. S. S.

Na zakończenie Tygodnia LOPP. odbyły się w niedzielę dalsze zawody sportowo-wojskowe.

Rano o godz. 9 na Rynku Staromiejskim zebrały się drużyny wojskowe i P. W. do odbycia marszu 4 km. w maskach przeciwgazowych. Drużyn stawiło się 15, w tem 13 wojskowych i 2 P. W. Każda drużyna składała się z 6 ludzi wraz z przewodnikiem, 1-szą drużyna — II dr. 63 pp., 2 — III dr. 8 pac., 3 — I dr. Dyon Pom. Art., 4 — I dr. 8 baon sap., 5 — II dr. 8 pac., 6 — Baon Bal., 7 — II dr. baon sap., 8 — I dr. 8 pac., 9 — II dr. Dyon Pom. Art., 10 — II dr. II b. 67 pp., 11 — I dr. 63 pp., 12 — I dr. II/67pp., 13 — 4 p. lotn., 14 — Drużyna błękitna, 15 — KPW. Drużyny odchodziły w odstępach 3-minutowych. Na całej trasie rozstawieni byli kontrolerzy, oprócz tego przy każdej drużynie był specjalny kontroler. Warunki marszu nadzwyczaj trudne, za każde uchybienie regulaminów doliczano do czasu punkty karne, zamienione na sekundy. Drużyny przychodzące w komplecie miały odliczane od czasu marszu punkty dodatnie.

Pierwszą drużyną, po dodaniu i odliczeniu punktów, która przybyła do mety, była I dr. Dyonu Pom. Art., której ostateczny czas wyniósł 20 m. 27,5 sek. z notą bardzo dobrą, 2) oznaczona numerem porządkowym 13 czas 21.18, 3) nr. 1 czas 21.30, 4) nr. 12 czas 21.33, 5) nr. 8 czas 22.10, 6) nr. 5 czas 22.14, 7) nr. 9 czas 22.30, 8) nr. 4 czas 22.42; te drużyny przybyły w komplecie z notą bardzo dobrą, oznaczone nr. nr. 2, 6, 7 i 11 niepełne, nr. 10 zdyskwalifikowana. Z org. P. W. pierwszą przybyła drużyna Błękitna w czasie 21.43, druga zdyskwalifikowana.

Drużyny pierwsze otrzymały puchary przechodnie ofiarowane przez dowódcę O. K. VIII i p. Starostę Krajowego, wszystkie drużyny i jej uczestnicy otrzymali dyplomy, prócz tego uczestnicy dwóch pierwszych drużyn wojskowych i org. P. W. otrzymały żetony pamiątkowe.

Ścisłą komisję tworzyli kierownik marszu por. Starzyk, sędzia główny ppłk. Baran, naczelny lekarz mjr. dr. Chyrzakowski, kierownik lekkoatlet. p. Kince, wiceprezes Micjsk. K. LOPP inż. Krenitz i instr. Wojew. OPG. por. Gawdziński. W czasie obrad komisji obecny był p. gen. Pasławski, dca O. K. VIII i ppłk. Greffner, dca 63 p. p.

Na Wiśle odbyły się regaty wiosłarskie o puchar przechodni LOPP. Do regat stanęły 4 osady 4-wiosłowe Bydgoszcz BTW., KPW., Chelmża ChTW. i Toruń TKW. W przedbiegach odpadły Toruń i Bydgoszcz KPW.. Do finału na przestrzeni 2200 m. stanęły osady BTW. i ChTW. Puchar po raz drugi zdobyła osada BTW. w czasie 6 m. 52,2 sek., bijąc ChTW o trzy długości. Skład zwycięskiej osady: sternik Cegielski, wioslarze Leśniewski, Szrojda, Ciesielski, Zieliński.

Mecz tenisowy o puchar L. O. S. S.

Na kortach T. K. S. odbył się mecz tenisowy o puchar wędrowny LOPP. pomiędzy B. K. S. (Bydgoszcz) i T. K. S. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem T. K. S. 7:2. Jak pamiętamy, w ub. r. u wygrał również T. K. S. 12:1. Poszczególne wyniki były następujące: Gry pojedyncze panów: Bloch (T) — Cieśla (B) 6:4 8:6. Bloch zwyciężył dzięki dobrej taktyce. Stogowski (T) — Sioda (B) 6:3 9:7. „Stoga“ wyzbywa się walenia na osłep i operuje faktycznie, puszczając w ruch zabójczy forehend tylko w odpowiednich momentach. Inż. Daniec (T) — Pietkiewicz (B) 6:3 6:2, łatwe zwycięstwo Dańca. Piszcz (T) — Bauer (B) 3:6 6:4 9:7. Zwycięstwo po zaciętej walce.

Wielkie dni sportu w Spale

Imponujący przebieg święta W. F. w Spale — mimo ograniczeń finansowych

Tegoroczne święto W. F. i P. W. w Spale, którego punkt kulminacyjny wypadł we wczorajszą niedzielę, wypadło imponująco. Licznie zebrana młodzież sportowa i P. W. osiągała dobre rezultaty w zawodach sportowych i zarówno swą postawą, jak i występami sportowcami daje wyraz najpiękniej pomysłanej propagandzie sportu.

Tegoroczna manifestacja tężyzny i sportu w Spale tembardziej godna jest podkreślenia,

że w r. b. zorganizowana została w ramach szczupłego budżetu (tylko 50 tys. zł.) ze względu na ciężką sytuację.

DRUGI DZIEŃ ŚWIĘTA WF. I PW.
W trójboju żeńskich hufców szkolnych zwyciężyła drużyna śląska.

W pięcioboju hufców szkolnych męskich zwyciężyła Łódź.

W trójboju żeńskim stowarzyszeń P. W. zwyciężyło Grodno.

W pięcioboju męskim stowarzyszeń P. W. zwyciężyło również Grodno.

W strzelaniach zespołowych w grupie męskiej P. W. zwyciężył Kraków, a w grupie żeńskiej Warszawa.

W strzelaniach zespołowych hufców szkolnych w grupie męskiej zwyciężyło Pomorze.

W strzelaniach zespołowych hufców szkolnych w grupie żeńskiej zwyciężyło O. K. III (Grodno).

W turnieju drużyn męskich piłki koszykowej w meczu finałowym Wilno pokonało Łódź w stosunku 30:8.

W meczu Szczyptorniaka miasto Poznań pokonało m. Lublin 8:2.

W piłce siatkowej z drużyn żeńskich reprezentacja Krakowa pokonała m. Przemyśl 30:6 i Brześć nad Bugiem 30:10.

W Jordance Warszawa zwyciężyła drużynę z Torunia 4:0.

OSTATNI DZIEŃ.

Spała, 15, 6. (PAT). Trzeci i ostatni dzień święta sportowego w Spale był najuroczystsza chwilą dla młodzieży sportowej i P. W. Spała gościła w dniu dzisiejszym około 25.000 osób. M. in. reprezentowany był rząd przez p. premiera Prystora i p. min. Czerwińskiego. Ponadto wzięli udział marszałek Raczkiewicz i Switalski, generałcja, wojewodowie i starostwie.

Dzień wczorajszy rozpoczął się mszą św. na stadionie spalskim, zakończoną kazaniem J. E. ks. biskupa Bandurskiego. Następnie odbyła się defilada, którą przyjął p. Prezydent Rzplitej. Defilada wypadła wspaniale. Wzięły w niej udział wszystkie drużyny oddziałów sportowych, harcerstwa itd. Na wyróżnienie zasługują oddziały w strojach ludowych i kawalerja P. W. pod dowództwem rtm. Młodzianowskiego. Po defiladzie w pałacu spalskim odbyło się śniadanie dla przedstawicieli świata sportowego oraz rządu i zaproszonych specjalnie gości. Po południu na stadionie odbyły się pokazy sportowe centralnego instytutu W. F. w Warszawie oraz bieg na 1500 m. z udziałem Petkiewicza. Ponadto odbyła się sztafeta 4 razy 100 z udziałem drużyny AZS Warszawskiego, mistrza Polski. P. Prezydent przyglądał się zawodom sportowym około 2 i pół godziny, a następnie dokonał wręczenia nagród zawodnikom. P. Prezydent wręczył nagrodę honorową również Petkiewiczowi. Z ważniejszych momentów podkreślić należy spontaniczny odruch młodzieży, która obrzuciła łożę p. Prezydenta Rzplitej kwieciami.

Otwarcie sezonu pływackiego

Gicho bez hałasu i krzyku odbyło się otwarcie pływacki garnizonowej. Dzięki staraniu niezmordowanego kierownika Ośrodka P.W. por. Laurentowskiego pływalnica otrzymała nowoczesnie urządzone szatnie, natryski, 7 mtr. wieżę, basen do waterpola itd. Równocześnie z otwarciem odbyła się próba pływacka wchodząca w zakres POS. Na otwarciu obecny był dowódca OK VIII gen. Pasławski, który przyglądał się pływakom startującym w próbie i wprawkom tychże w basenach.

Wielkie wyścigi kolarskie w Toruniu

W dniach 7 i 8 czerwca odbędzie się wyścig kolarski o mistrzostwo Województwa Pomorskiego a dnia 12 lipca o mistrzostwo Polski na szosie. W dniu 12 lipca zjadą do Torunia asy kolarstwa polskiego. Ponieważ są to pierwsze, podobnego rodzaju imprezy kolarskie w Toruniu, zakrojone na większą skalę, należy się spo-

dziewać, że społeczeństwo toruńskie a także i tych miast przez które będą przejeżdżali kolarze, poprze wysiłek sekcji kolarskiej WCZS „Gryf“, której powierzono przeprowadzenie tych imprez przybywając tłumnie na start i mecie a także zafiaruje jakieś nagrody. Sekretarjat WCZS „Gryf“ Kadra 8 baonu sanitarn.

Siłka nożna

Polka - Czechosłowacja 0:4

Warszawa, 15. 6. (PAT). Wczoraj na boisku Legii rozegrany został międzypaństwowy mecz piłkarski pomiędzy drużyną

POLSKI I CZECHOSŁOWACJI.

Zawody zakończyły się zwycięstwem Czechosłowacji w stosunku 4:0 (1:0).

Kraków, 15. 6. (PAT). Wczoraj odbyło się tu 13-te spotkanie międzymiastowe w piłce nożnej pomiędzy reprezentacjami Krakowa i Lwowa, zakończone zwycięstwem drużyny krakowskiej 5:4 (3:3).

Poznań, 15. 6. (PAT). Wczoraj rozegrany został mecz tenisowy pomiędzy K. T. 24 a Pogonią lwowską o drużynowe mistrzostwo Polski. Mecz zakończył się zwycięstwem K. T. 24 w stosunku 6:1.

Katowice, 15. 6. (PAT). Wczorajszy mecz między reprezentacją Krakowa i Śląska zakończył się niezasłużonym zwycięstwem drużyny krakowskiej 3:1 (1:1).

Pierwszy mecz zawodowych tenisistów w Warszawie

W najbliższy piątek, dnia 19 b. m. o godz. 17 na reprezentacyjnym boisku tenisowym Legii odbędzie się pierwszy w Polsce mecz zawodowców tenisowych.

Mecz zorganizowany zostaje na skutek wyzwania, rzuconego przez pierwszego u nas zawodowca p. W. Jasńskiego, właściciela kortów tenisowych i trenera, pod adresem przebywającego w Polsce trenera niemieckiego E. Sztubego. Trener Sztube był — jak wiadomo — trenerem naszej drużyny Davis Cup'owej, a obecnie trenuje członków sekcji tenisowej Les-

gii. Sensacyjny mecz Jasiński — Sztube odbędzie się w 5 setach.

Po meczu tym przewidziany jest jeszcze jeden mecz pokazowy w grze podwójnej panów z udziałem czołowych raket polskich.

Mistrzostwa Polski w siatkówce

Rozegrane w Toruniu mecze grupy północnej o mistrzostwo Polski w siatkówce pan i panów na boisku, dały następujące wyniki: Siatkówka pan HKS (Łódź) mistrz okr. łódzkiego — Sokół (Grudziądz) mistrz okr. Pom. 30:14 (15:6), HKS — Poznań 30:0 v. o. Sokół — Poznań 30:0 v. o.

Siatkówka panów: LKS (Łódź) mistrz okr. łódzkiego — WCZS. Gryf mistrz okr. pomorskiego 30:20 (15:10).

LKS — Poznań 30:0 v. o; Gryf — Poznań 30:0. Wobec powyższego mistrzami grupy północnej zostały drużyny łódzkie.

Mistrzostwa Pomorza w koszykówce

Mistrzostwa Pomorza w koszykówce w półfinalach dały wyniki:

W. C. Z. S. Gryf — Drużyna błękitna 94:2 oraz VI drh harcerska v. o.

Gry sportowe

Rozegrane mecze towarzyskie w grach sportowych dały wyniki koszykówka panów LKS — WCZS. Gryf 36:20. Zaszczytny wynik dla toruńczyków, którzy mogliby uzyskać nawet lepszy wynik gdyby mieli lepsze rzuty siatkówka pan H. K. S. — W. C. ZS. Gryf 30:8 (15:4).

10,7 sekund

Warszawa, 15. 6. (PAT). Wczoraj w drugim dniu lekkoatletycznych zawodów o mistrzostwo klasy A okręgu warszawskiego w biegu na 100 metrów Trojanowski z AZS osiągnął doskonały czas w 10,7 sek.

Państwowe Zakłady Inżynierji

sprzedają

w Kadrze 8 Dyonu Samochodowego w Bydgoszczy (przy ulicy Artyleryjskiej)

z licytacji

w dniu 20 czerwca 1931 r. o godz. 9-tej

6 samochodów ciężarowych
3 samochody półciężarowe
2 samochody osobowe

różnych marek.

Wszelkich informacji udziela się na miejscu od dnia 18. VI. br. godziny 9-tej do 15-tej.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej 0,25 zł
w tekście na pierwszej stronie 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie 0,60 zł
Drobne za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki.
W Gdansk u wiersze m/m na stronie 7-lamowej 15 fen.
Drobne za słowo 5 fen. — tytułowe 10 fen.
Przy sądownym ściganiu należności rabat upada. Dla wszelkich spraw spornych właściwe są Sady w Toruniu. Za terminowy druk przepisane miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Stanisław Nowakowski w Toruniu Bydgoska 7a
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Michał Stefan Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. P. Gdańska Wł. Cieszyński, Gdańsk Stadtgraben 6
Redaktor odpowiad. na Wejherowo Wł. Grabowski Gdańska 4, tel. 64
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Cyprjan Karpiński Inowrocław ul. Toruńska 9.
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stanach, Grobliowa 6
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Gdańska”, „Gazeta Morska”, „Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kaszubski”, „Dzień Kujawski”
Czcionkami Pom. Druk. Roln. S. A. w Toruniu Bydgoska

Abonament miesięczny wynosi
w ekspedycji miejscowych agencji 3,— zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu 3,40 zł
przez pocztę z odnośnikiem 3,36 zł
od onaske 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę 2,50 zł przez chłopca 2,30 zł
z odbieraniem w administracji wprost od 2, z ogranicz. 4 gr. 7,— zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
P R E N U M E R A T A „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięczn w administracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 zł miesięcznie 3,09 zł